

1. Indledning

1.1. Kommissorium

1.1.1. Straffelovrådet blev nedsat ved Justitsministeriets brev af 3. oktober 1960. I denne skrivelse udtales, at det påhviler rådet

- 1) efter Justitsministeriets anmodning at afgive indstilling om strafferetlige lovgivningsspørgsmål og principielle spørgsmål vedrørende fastsættelsen af administrative bestemmelser af strafferetlig karakter og den praktiske gennemførelse af kriminalpolitiske foranstaltninger og
- 2) efter Justitsministeriets nærmere bestemmelse af medvirke i det internationale strafferetlige samarbejde, herunder navnlig det nordiske strafferetlige samarbejde.

1.1.2. Ved kommissorium af 5. januar 2007 har Justitsministeriet anmodet Straffelovrådet om at overveje strafniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn.

Kommissoriet lyder således:

»1. Ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (strafskærpselsloven) blev der gennemført en række ændringer af straffeloven, der havde til formål at skærpe straffene for blandt andet seksuelt misbrug af børn efter straffelovens § 222. Strafferammerne i straffelovens § 222 blev ved denne lov hævet med 2 år til henholdsvis fængsel indtil 8 år (§ 222, stk. 1) og fængsel indtil 12 år (§ 222, stk. 2). Loven trådte i kraft den 8. juni 2002.

Ændringen af straffelovens § 222 blev foreslået under Folketingets behandling af lovforslaget om skærpe af straffene for blandt andet vold og voldtægt. Forslagsstillernes formål med ændringen var ifølge Retsudvalgets betænkning af 16. maj 2002 at sikre en parallelitet mellem strafferammerne for voldtægt og seksuelt misbrug af børn. Forslagsstillerne forestillede sig en strafforøgelse for seksuelt misbrug af børn, som forholdsvis ville svare til forøgelsen af voldtægtsstraffene. Der henvises herved til Folketingstidende 2001-02, 2. samling, tillæg B, s. 1289.

2. Rigsadvokaten har siden lovændringens ikrafttræden afleveret 3 redegørelser til Justitsministeriet om straffene i sager om blandt andet seksuelt misbrug af børn. Senest har Rigsadvokaten i sin redegørelse fra juli 2006 konkluderet, at der i langt hovedparten af sagerne om seksuelt misbrug af børn i vidt omfang er taget hensyn til, at straffen efter lovændringen i 2002 skulle skærpes.

3. Rigsadvokaten har i en udtalelse til brug for Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 45 af 27. oktober 2006 fra Folketingets Retsudvalg anført nogle synspunkter, der vedrører forholdet mellem på den ene side udviklingen i strafniveauet i sager om seksuelle overgreb mod voksne og på den anden side udviklingen i strafniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at straffen for seksuelle overgreb mod børn ikke bør være lavere end straffene for voldtægt, idet voksnes seksuelle forhold til mindre børn må antages at indebære en udnyttelse af den voksnes fysiske og psykiske overlegenhed i forhold til barnet. Sådanne overgreb må derfor i relation til strafudmålingen sidestilles med voldtægt, selv om der ikke har været anvendt vold eller tvang.

Rigsadvokaten anfører i den forbindelse, at det normalt ikke vil være nødvendigt for gerningsmanden at anvende tvang eller trusler eller konkret at skræmme barnet til at underkaste sig de seksuelle overgreb. Det er således som oftest gerningsmandens fysiske og psykiske overlegenhed i forhold til barnet og eventuelt barnets manglende forståelse af overgrebet, der gør det muligt for gerningsmanden at gennemføre de strafbare forhold. Hertil kommer, at barnet kan have meget svært ved at sige fra over for gerningsmanden eller på anden måde modsætte sig overgrebet.

4. Justitsministeriet finder, at de nævnte synspunkter kan give anledning til at overveje spørgsmålet om strafniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn. Der kan således være anledning til nærmere at overveje, hvorvidt synspunkter af den anførte karakter kan begrunde ændringer af strafniveauet.